

СУЧАСНІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРИКЛАДНІ ПРОБЛЕМИ КРИМІНОЛОГІЇ

УДК 343.9:343.431

DOI: <https://doi.org/10.32631/vca.2025.1.07>

Вікторія Ігорівна БОНДАРЕНКО

(Харківський національний університет
внутрішніх справ, м. Харків)

КРИМІНОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ СТАНУ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ В УКРАЇНІ

Стаття присвячена кримінологічному аналізу торгівлі людьми в Україні. Значення показників динаміки відтворення торгівлі людьми за 2015–2024 рр. дають змогу виявити синусоїдні коливання з інтервалом в 1 рік. Виключення становить лише період 2015–2017 рр., в якому протягом двох років (2016 та 2017) зберігається зростання рівня. Решта років ряду динаміки по чергово демонструють зростання та зниження рівня без загальної вираженої тенденції. Середнє значення ряду складає 198 злочинів. Кримінально-право структура торгівлі людьми свідчить про тяжкість цього злочину, високонебезпечний характер кримінальних практик. Безпосередньо в структурі кримінальних правопорушень, передбачених ст. 149 КК України, превалюють ті, ознаки складу яких закріплені у частині 2 цієї статті. При цьому наголошено на динамічних змінах структури, що хоча і не виявляють стабільної тенденції, менше з тим проявляються в епізодичному збільшенні частки особливо кваліфікованих складів у структурі кримінальних правопорушень, передбачених ст. 149 КК України, чого майже ніколи у суттєвих масштабах не фіксується за показником основного складу злочину. Встановлена відносно висока частка групової злочинної діяльності у структурі торгівлі людьми.

Ключові слова: війна, злочинність, торгівля людьми, кримінологічний аналіз, рівень, динаміка, структура, протидія злочинності.

Постановка проблеми. Торгівля людьми – одна з найгостріших проблем у сфері забезпечення кримінологічних безпеки, в тому числі й в умовах війни. Не зважаючи на відносно невисокі статистичні показники, саме ці злочини чи не найбільшою мірою вражають гуманістичні засновки людського співжиття, зумовлюють антропологічне уречевлення, а тому й дегуманізацію людини. Звідси – ефективна протидія поширенню цих кримінальних практик є вимогою часу. Вимогою для тієї країни, яка виборює своє право вважатися правовою, демократичною, соціальною та рівноправною у європейській цивілізаційній сім'ї.

Кримінологічний ракурс аналізу проблеми торгівлі людьми репрезентовано у працях низки вітчизняних правників – О. М. Бандурки, В. І. Борисова, О. Ю. Бусол, В. О. Глушкова, В. В. Голіни, В. М. Дрьоміна, О. М. Литвинова, О. М. Литвинова, В. А. Ліпкана, М. І. Мельника, А. М. Орлеана, Ю. В. Орлова, Є. Л. Стрельцова, В. О. Тулякова, П. Л. Фріса, О. Ю. Шостко та ін. Їх напрацювання є вагомими. Проте не втрачає своєї актуальності й потреба у формуванні сучасних інформаційних моделей злочинності, в тому числі і зокрема, торгівлі людьми.

Мета статті полягає в здійсненні кримінологічного аналізу основних показників стану торгівлі людьми в Україні.

Виклад основного матеріалу. Правий, вочевидь, Ю. В. Орлов, коли стверджує: «Агресивна війна, розв'язана російською федерацією проти України, – пекуча й текуча сучасність Українського народу, що поставила питання про базові засади соціальності, людяності, про колективну консолідацію, про життєздатність і дієвість мотиваційних двигунів європейської цивілізації. Супротив агресії – результуюча згущення волі, спрямованої на утримання соціально-часової, ціннісної, цивілізаційної дистанції з агресором засобами збереження української політичної нації. Задача – екстраординарна, з невизначеними вихідними даними. Їх визначення, адаптація, фіксація поточних (воєнних) змін, управління ними – одна з умови перемоги у війні. Злочинність в структурі цих вихідних даних, значущих для перебігу і результатів війни факторів, посідає одне з визначальних місць, зважаючи на кримінальну природу самої агресії і проявів функціонування російського фашистського політичного режиму. Відтак ефективна протидія злочинності та успішне ведення оборонної війни – категорії з одного ряду задач, хоча й з відмінним інструментарієм реалізації»¹. Це додатково підкреслю значення ефективної кримінологічної та кримінально-правової політик держави для загальної справи перемоги нашої держави у війні. І ця перемога мислиться не тільки у фізичному вимірі, а у й цивілізаційних засновках, у збереженні та зміцненні орієнтирів людяності, на протагорівський імператив про людину як міру усіх речей, що має бути втілений у буденну правову практику. В цьому сенсі протидія

¹ Орлов Ю. В. Злочинність і протидія їй в умовах війни: кримінально-правовий та кримінологічний виміри : монографія / Кримінол. асоц. України. Харків : Право, 2023. С. 4.

торгівлі людьми має вийти на якісно новий рівень.

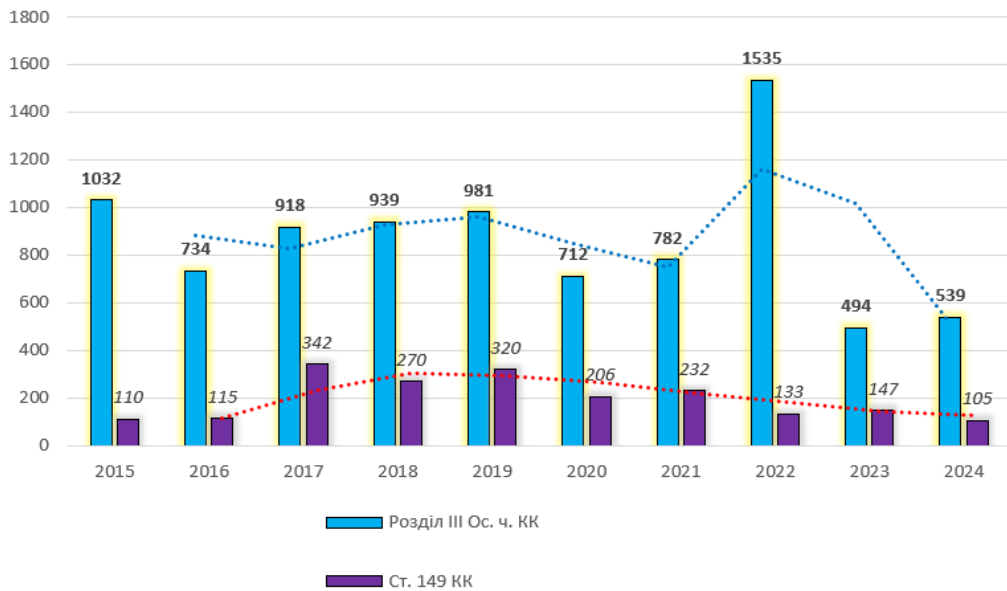
Звернення до національного, внутрішньодержавного виміру відтворення торгівлі людьми як ординарного (поза контекстом збройного конфлікту) злочину, виявляє, по-перше, відповідну проєкцію загальносвітових та європейських трендів¹ криміналізації поведінки із вразливими категоріями осіб, їх кримінальне уречевлення та, по-друге, низку особливостей української ситуації, які обумовлені поєднанням традиційних для нашої країни факторів детермінації цього сегменту злочинності з обумовленими війною чинниками соціогенези. В цілому ж статистична картина поширення кримінальних правопорушень, передбачених ст. 149 КК України в цьому аспекті є вельми симптоматичною, у тому розумінні, що у загальних своїх контурах відтворює динамічні коливання загальної, ординарної злочинності, яка до початку повномасштабної агресії російської федерації демонструвала поступовий приріст. Надалі ж, на фоні агресії, відбулося її зниження на користь приросту воєнних злочинів, військових кримінальних правопорушень (а надто тих, що передбачені ст. ст. 407 та 408 КК України), а також кримінальних правопорушень у сфері незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів, в тому числі і зокрема серед військовослужбовців.

Разом з тим, не можна не відмітити і того, що практика застосування ст. 149 КК України, виявлення та кримінально-правове реагування на ці злочини, протягом останніх десяти років є нестабільною, хвилеподібною. При цьому задля забезпечення належної глибини інтелектуального занурення, врахування як доктринального, так і соціально-правового, кримінологічного контекстів при описі і поясненні стану торгівлі людьми, видається за доцільне звернутися до аналізу відповідних показників у їх зіставленні, порівнянні з тенденціями поширення родового виду кримінальних практик – кримінальних правопорушень проти волі, честі та гідності особи. Подібна методологічна здвоєність аналізу дозволяє привідкрити додаткові кримінологічно значущі грані відтворення і самого феномену торгівлі людьми, і особливостей державного, правоохоронного реагування як на нього самого, так і на супутні злочинні прояви (див. діаграму 1).

Діаграма 1

Графічне зображення рівня і динаміки кримінальних правопорушень проти волі, честі та гідності особи, в тому числі торгівлі людьми (2015–2024 рр.)

¹ Див. статтю автора: Бондаренко В. І. Кримінологічний аналіз стану торгівлі людьми у світовому та регіональному вимірах. *Вісник Кримінологічної асоціації України*. 2024. № 2 (32). С. 94–115. DOI: <https://doi.org/10.32631/vca.2024.2.07>.

Як можна бачити з діаграми 1, тенденції відтворення кримінальних правопорушень проти волі, честі та гідності особи взагалі та торгівлі людьми, зокрема, корелюють. Це може свідчити про те, що динамічні коливання родової категорії цих кримінальних правопорушень значною мірою залежать саме від показників злочинів, передбачених ст. 149 КК України. Так, загальний десятирічний рівень кримінальних правопорушень, передбачених статтями розділу III Особливої частини КК України, склав 8666 одиниць. З них – 1980 (або 22,8 %) – торгівля людьми. Тобто за апроксимованими показниками торгівля людьми – це майже кожен п'ятий злочин у кримінально-правовій структурі кримінальних правопорушень про волі, честі та гідності особи. Водночас, для формування більш адекватного розуміння того, якою є частка торгівлі людьми у загальній структурі вказаних кримінальних правопорушень, наведені розрахунки мають бути дещо скориговані.

Справа в тому, що, як видно з діаграми 1, у 2022 р. на фоні значного зниження зареєстрованих фактів торгівлі людьми відбувся істотний приріст кримінальних правопорушень, передбачених розділом III Особливої частини КК України, сягнувши рекордної позначки у 1535 кримінальних правопорушень (при середньому рівні ряду у 792 одиниці). Це відбулося всупереч очікуванням, прогнозам, які виходили з доктринально та емпірично обґрунтованої якості стійкості злочинності, а також з врахування фактор війни – початку повномасштабної збройної агресії, скорочення територій, охоплених статистичним обліком злочинності внаслідок активних бойових дій, окупації. Ці фактори, зокрема, обумовили закономірне зниження всіх інших видів злочинності, окрім тих, що посягають на основи національної безпеки, встановлений порядок несення військової служби, а також мир, безпеку людства та міжнародний

правопорядок. Тобто статистичні показники всіх ординарних кримінальних правопорушення (за виключенням вказаних) зазнали закономірного зниження. І тут, на цьому фоні, фіксується стрибкоподібний приріст ординарних кримінальних правопорушень проти волі, честі та гідності особи більш ніж на 100 %.

Спроба розібратися у причинах цього явища вже при первинному аналізі статистичного зрізу за 2022 р. виявляє, що цей приріст відбувся за рахунок неадекватного застосування ст. 146-1 КК України («Насильницьке зникнення») щодо тих діянь, які мали б бути кваліфіковані за ст. 438 КК України, тобто як воєнні злочини. Так, дійсно, аналітики зазначають: «Проблема насильницьких зникнень набула нового значення для України через умови триваючого збройного конфлікту на її території. Починаючи з 2014 року, з окупації Кримського півострова та збройного протистояння у межах окремих районів у Донецькій та Луганській областях, правоохоронні органи України фіксували випадки зникнень та затримань осіб на території, яка перебувала під контролем рф. Такі ж випадки продовжують документувати і після повномасштабного вторгнення рф на територію України. Фактично будь-хто може стати постраждалим від насильницьких зникнень в умовах збройного конфлікту. Однак на окупованих територіях вищому ризику піддаються особи, які мають активну громадянську чи проукраїнську позицію, мають досвід перебування на військовій службі чи участі в антитерористичній операції на сході України, працюють в органах місцевого самоврядування чи правоохоронних органах або ж просто говорять українською мовою»¹.

Варто також погодитись і з тим, що «попри вимоги міжнародного права, на рівні законодавства України та правозастосовчої практики використовували різні підходи не тільки щодо гарантій захисту права на свободу та особисту недоторканість осіб, а й розслідування його порушень. У практиці розслідувань таких фактів в умовах збройного конфлікту після 2014 року траплялися різні правові кваліфікації насильницьких зникнень: і як загальнокримінальні злочини, і як порушення законів та звичаїв війни. І хоч збройний конфлікт триває вже десять років, органи правосуддя не сформували узагальнені та об'єктивні підходи до дослідження цих фактів»². Дійсно, навіть після початку повномасштабного агресивного вторгнення

¹ Охотнікова Н., Гнатюк О., Петруньок Б. Насильницькі зникнення та свавільні затримання активних громадян в ході повномасштабної російської збройної агресії проти України (лютий 2022 — червень 2023) / За ред. О. Синюк // Центр прав людини ZMINA. 2023. URL: <http://sur.li/rtnvb> (дата звернення : 20.03.2025); Павлюк А., Капалкіна Є., Охотнікова Н., Смачило Л. Насильницькі зникнення: національна практика в. міжнародні стандарти : аналітичний звіт / Коаліція «Україна. П'ята ранку» ; проект «Об'єднані на шляху до правосуддя: документування тяжких міжнародних злочинів під час російської збройної агресії в Україні». URL: https://mipl.org.ua/wp-content/uploads/2024/06/znyknennya_web.pdf (дата звернення : 20.03.2025).

² Павлюк А., Капалкіна Є., Охотнікова Н., Смачило Л. Насильницькі зникнення: національна практика в. міжнародні стандарти : аналітичний звіт / Коаліція «Україна. П'ята ранку» ; проект «Об'єднані на шляху до правосуддя: документування тяжких міжнародних злочинів під час російської збройної агресії в Україні». URL: https://mipl.org.ua/wp-content/uploads/2024/06/znyknennya_web.pdf (дата звернення : 20.03.2025).

росії на територію України 24.02.2022 р., тобто вже після 8 попередніх років тривання міжнародного збройного конфлікту на території України, було допущено масове неправильне застосування норм кримінального законодавства, зокрема щодо кваліфікації як ординарних тих злочинів, що мали всі ознаки воєнних з огляду на наявність відповідного контексту, контекстуального елементу.

Як засвідчили зібрані нами оцінки серед 78 слідчих Національної поліції та 23 слідчих Служби безпеки України, територіальна підслідність яких охоплювала окуповані, а згодом частково й деокуповані райони Херсонської та Харківської областей, більшість тих випадків, які були кваліфіковані (з відповідним внесенням відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань) як насильницьке зникнення, тобто за ст. 146-1 КК України, стосувались саме фактів викрадень та незаконного позбавлення волі громадян України представниками окупаційних адміністрацій російської федерації, федеральної служби безпеки країни-агресора, квазіправоохоронних органів, які створювалися на тимчасово окупованих територіях. Цілком очевидно, що такі дії мають всі ознаки воєнних злочинів,

Примітно, що «насильницьке зникнення осіб» віднесено у Римському статуті Міжнародного кримінального суду до категорії «злочини проти людяності» та означає «арешт, затримання або викрадення осіб державою чи політичною організацією або з їхнього дозволу, за їхньої підтримки чи за їхньою мовчазною згодою з подальшою відмовою визнати таке позбавлення волі або повідомити про долю чи місце перебування цих осіб з метою залишення їх без законодавчого захисту протягом тривалого періоду часу»¹ (п. «і» ч. 2 ст. 7 Римського статуту). Україна ратифікувала² цей міжнародно-правовий договір, а тому цілком виправданим слід визнати не тільки його безпосереднє регулятивне, а й правоорієнтуюче значення. А це означає те, що насильницьке зникнення, принаймні в контексті збройного конфлікту, найімовірніше, за наявності до того підстав, варто кваліфікувати як міжнародний злочин. Зрозуміла річ, що відповідна категорія, себто «злочини проти людяності», з'явилась в КК України тільки у 2024 р. (ст. 442-1³) на підставі набуття чинності Законом України «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України у зв'язку з ратифікацією Римського статуту Міжнародного кримінального суду та поправок до нього» від 09.10.2024 р. № 4012-IX⁴. Тож об'єктивної можливості кваліфікувати відповідні дії як злочини проти людяності не

¹ Римський статут Міжнародного кримінального суду : Міжнародний документ ООН. Статут від 17.07.1998 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_588#Text (дата звернення : 20.03.2025).

² Про ратифікацію Римського статуту Міжнародного кримінального суду та поправок до нього : Закон України від 21.08.2024 р. № 3909-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3909-20#Text> (дата звернення : 20.03.2025).

³ Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> (дата звернення: 15.03.2025).

⁴ Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України у зв'язку з ратифікацією Римського статуту Міжнародного кримінального суду та поправок до нього : Закон України від 09.10.2024 р. № 4012-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4012-20#Text> (дата звернення: 21.03.2025).

було. Проте була інша можливість – кваліфікувати їх як воєнні злочини (у категоріях КК 2022 р. – «Порушення законів і звичаїв війни»¹), адже вони вчиняються належними суб'єктами (суб'єкти забезпечення окупації) та характеризуються як жорстоке поводження з цивільним населенням.

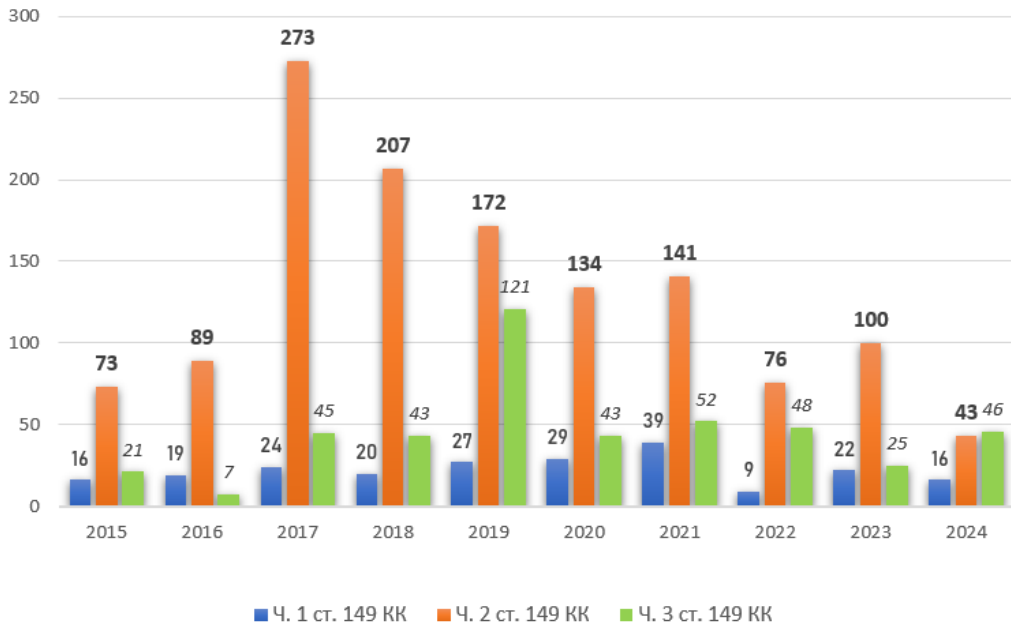
Власне таким шляхом і пішли правозастосовні органи, але починаючи з 2023 р. Так, як засвідчують дані офіційної державної статистичної звітності, у 2022 р. з 1535 кримінальних правопорушень проти волі, честі та гідності особи 1120 (або 87 %) припало саме на насильницьке зникнення. До цього, у 2022 р. та після цього, у 2023 р., кількість злочинів, передбачених ст. 146-1 КК України, становила відповідно 56 та 72. Отже, мало місце масове неправильне застосування кримінального закону, яке згодом було усунуто, але статистичний слід залишився. І саме завдяки цьому штучному фактору динамічна картина кримінальних правопорушень проти волі, честі та гідності особи продемонструвала неприродний сплеск (більш ніж на 100 %) саме у 2022 р., після цього відбулася стабілізація рівня, повернення його до меж загального статистичного фавориту. Виключення, таким чином, з бази розрахунку показника кримінальних правопорушень, передбачених розділом III Особливої частини КК України, за 2022 р., що обумовлено необ'єктивним статистично фіксованим значенням рівня насильницьких зникнень саме за цей рік, дозволяє скоригувати уявлення про питому вагу торгівлі людьми у загальній структурі кримінальних правопорушень проти волі, честі та гідності особи. Апроксимація відповідного показника за дев'ятирічний період (2015–2024 рр., за виключенням 2022 р.) виявляє його середньорічне значення у 25,9 %, тобто кожне четверте кримінальне правопорушення.

Безпосередньо в структурі кримінальних правопорушень, передбачених ст. 149 КК України, превалюють ті, ознаки складу яких закріплені у частині 2 цієї статті (див. діаграму 2).

Діаграма 2

Графічне зображення динаміки структурних змін торгівлі людьми за критерієм частини статті 149 КК України (2015–2024 рр.)

¹ Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> (дата звернення: 10.08.2024).

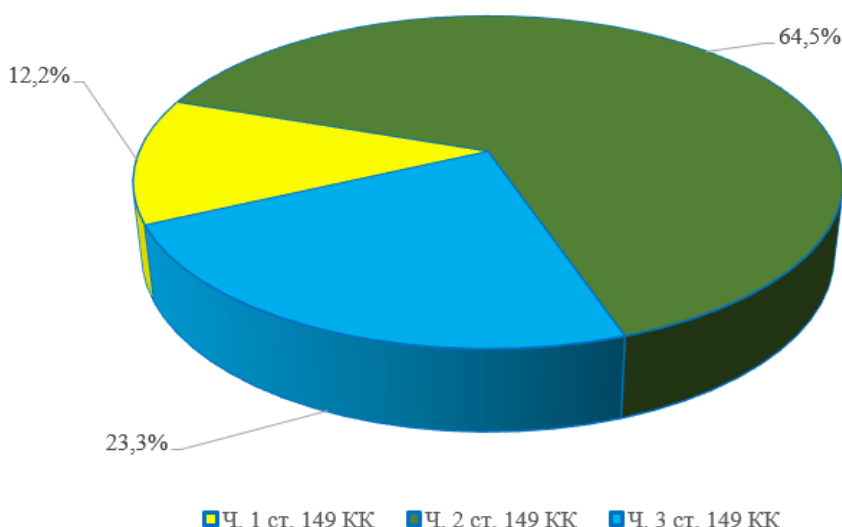

З наведених на діаграмі 2 відомостей можна бачити, що в цілому існує відносно стає співвідношення між основним та кваліфікованими складами торгівлі людьми, що проявляється у майже постійному переважанні тих складів, як було зазначено вище, які передбачені ч. 2 ст. 149 КК України (кваліфікований склад): «Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені щодо неповнолітнього або щодо кількох осіб, або повторно, або за попередньою змовою групою осіб, або службовою особою з використанням службового становища, або поєднані з насильством, яке не є небезпечним для життя чи здоров'я потерпілого чи його близьких, або з погрозою застосування такого насильства»¹. Усереднене значення їх частки за десятирічний період склало 64,5 % (див. діаграму 3).

Діаграма 3

Графічне зображення усередненого значення кримінально-правової структури торгівлі людьми за критерієм співвідношення складів за ступенем суспільної небезпечності (2015–2024 рр.)

¹ Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> (дата звернення: 15.03.2025).

Другу позицію за ранжиром (23,3 %) в описуваній структурі посідає особливо кваліфікований склад, передбачений ч. 3 ст. 149 КК України: «Дії, передбачені частиною першою або другою цієї статті, вчинені щодо неповнолітнього його батьками, усиновителями, опікунами чи піклувальниками, або вчинені щодо малолітнього, або організованою групою, або поєднані з насильством, небезпечним для життя або здоров'я потерпілого чи його близьких, або з погрозою застосування такого насильства, або якщо вони спричинили тяжкі наслідки»¹. І лише на 12,2 % припадає на основний склад злочину. Така кримінально-правова структура торгівлі людьми свідчить про тяжкість цього злочину, високонебезпечний характер кримінальних практик. При цьому варто наголосити на динамічні зміни структури, що хоча і не виявляють стабільної тенденції, менше з тим проявляються у епізодичному збільшенні частки особливо кваліфікованих складів у структурі кримінальних правопорушень, передбачених ст. 149 КК України, чого майже ніколи у суттєвих масштабах не фіксується за показником основного складу злочину.

Так, у порівнянні із середнім значенням ряду у 23,3 %, частка кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 149 КК України, у 2029 р. досягла 37,9 %, а у 2024 р. – 44 %, обійнявши перше місце в структурі за питомою вагою (ч. ч. 1 та 2 ст. 149 КК у 2024 р. – 15 та 41 % відповідно). Отже, фіксуємо несприятливі тенденції у структурних змінах, які свідчать про зростання тяжкості вчинюваних злочинів досліджуваної категорії.

Доповнити уявлення про особливості часового поширення торгівлі людьми дозволяють розрахунки показників динаміки (див. табл. 1).

¹ Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> (дата звернення: 15.03.2025).

Таблиця 1

**Показники динаміки торгівлі людьми (ст. 149 КК України) за
індикаторами рівня реєстрації та розкриття (2015–2024 рр.)***

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Середнє значення ряду
Динаміка злочинності											
Рівень	110	115	342	270	320	206	232	133	147	105	198
Апр (б)	-	5	232	160	210	96	122	23	37	-5	98
Апр (л)	-	5	227	-72	50	-114	26	-99	14	-42	-0,6
Тзр (б)	-	1,045	3,109	2,455	2,909	1,873	2,109	1,209	1,336	0,955	1,889
Тзр (л)	-	1,045	2,974	0,789	1,185	0,644	1,126	0,573	1,105	0,714	1,128
Тпр (б) (%)	-	4,5	210,9	145,5	190,9	87,3	110,9	20,9	33,6	-4,5	114,3
Тпр (л) (%)	-	4,5	197,4	-21,1	18,5	-35,6	12,6	-42,7	10,5	-28,6	12,8
Динаміка розкриття кримінальних правопорушень (за показником наявності обвинувального акту)											
Рівень	59	45	95	106	150	74	104	63	82	49	83
Апр (б)	-	-14	36	47	91	15	45	4	23	-10	26
Апр (л)	-	-14	50	11	44	-76	30	-41	19	-33	-1,1
Тзр (б)	-	0,763	1,61	1,8	2,542	1,254	1,763	1,07	1,39	0,831	1,447
Тзр (л)	-	0,763	2,111	1,116	1,415	0,493	1,405	0,605	1,302	0,597	1,089
Тпр (б) (%)	-	-23,7	61	79,7	154,2	25,4	76,3	6,8	38,9	-16,9	44,6
Тпр (л) (%)	-	-23,7	111,1	11,6	41,5	-50,7	40,5	-39,4	30,2	-40,2	8,9

*Апр – абсолютний приріст; Тзр – темп зростання; Тпр – темп приросту; (б) – розрахунок базисним методом; (л) – розрахунок ланцюговим методом

Значення показників динаміки відтворення торгівлі людьми за 2015–2024 рр. дають змогу виявити синусоїдоподібні коливання з інтервалом 1 рік. Виключення становить лише період 2015–2017 рр., в якому протягом вдвох років (2016 та 2017) зберігається зростання рівня. Решта років ряду динаміки почергово демонструють зростання та зниження рівня без загальної вираженої тенденції. Середнє значення ряду складає 198 злочинів.

Середня значення абсолютного приросту, розраховане базисним методом складає 98. При застосуванні ж ланцюгового методу обчислення отримуване значення виявилось негативним – -0,6. Як перше, так і друге свідчить про відносну (у довгостроковій ретроспективі) стійкість відтворення відповідних кримінальних практик. На цьому фоні деякою аномалією виглядають періоди пікового приросту, розраховані як базисним, так і ланцюговим способом:

– 2017 р.: 342 зареєстровані злочини, що є максимальним значенням за весь десятирічний період статистичного спостереження; абсолютний приріст – 232 та 227 при базисному та ланцюговому методах обчислення відповідно; позитивний темп приросту (ланцюговий метод) – 197,4 %;

– 2022 р.: абсолютний негативний приріст, розрахований ланцюговим методом склав -99; негативний темп приросту (ланцюговий метод) – -42,7 %.

І якщо зміни у 2022 р. є в цілому зрозумілими та пов'язуються з фактором війни (скорочення території статистичного обліку, суттєве зниження потенційно кримінально активного населення, умовне закриття кордонів тощо), то цього не можна сказати про 2017 р. Більше ніж утричі зріз рівень злочинів, передбачених ст. 149 КК України й в основному за рахунок тих діянь, кримінальна протиправність яких передбачена частиною 2 вказаної статті (див. діаграму 2). І, можливо, ці зміни так і лишилися би загадкою, вирішення якої могло б спонукати до висунення гіпотез про деякий сплеск діяльності організованих злочинних угруповань, що спеціалізуються на торгівлі людьми, якби не традиційні вітчизняні правоохоронні практики «місячників» та «річників» боротьби з тими чи іншими видами правопорушень. Не складне надмірних зусиль аби знайти в мережі Інтернет інформаційні сліди таких підходів.

Так саме 2017 рік був оголошений МВС України роком боротьби з торгівлею людьми. На офіційному сайті МВС України повідомляється: «Міністром був підписаний відповідний наказ для забезпечення ефективних заходів боротьби з торгівлею людьми та надання допомоги потерпілим, запровадження превентивної політики щодо боротьби з торгівлею людьми, а також для захисту жертв таких злочинів. У документі йдеться, що усі центральні органи виконавчої влади, які координуються міністром внутрішніх справ, зобов'язані розробити додаткові плани заходів на рік, що передбачають посилення боротьби зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми»¹.

Отже, різке зростання зареєстрованого рівня торгівлі людьми у 2017 р. пояснюється саме понаднормовою активізацією правоохоронних органів, передусім Національної поліції, щодо виявлення відповідних фактів та реагування на них. Саме тому цілком очікувано подальші роки зафіксували зниження цієї активності та повернення рівня досліджуваного виду злочинності у «нормальні» свої межі. Тож йдеться радше про зниження латентної частини злочинності у 2017 р., а не про її реальне зростання. Ця ж теза, гадаємо, буде справедливою й щодо всіх інших періодів аналізованого динамічного ряду.

Принагідно також зауважимо, що відсоток розкриття торгівлі людьми залишається не високим. Менше половини (41,9 %) всіх кримінальних проваджень за ст. 149 КК України завершується складанням обвинувального акту та спрямуванням провадження до суду. Середньорічний темп приросту рівня розкриття цих злочинів, розрахований базисним методом, склав 44,6 %, натомість за ланцюговим способом – тільки 8,9 %. Основною причиною такого стану справ можна вважати

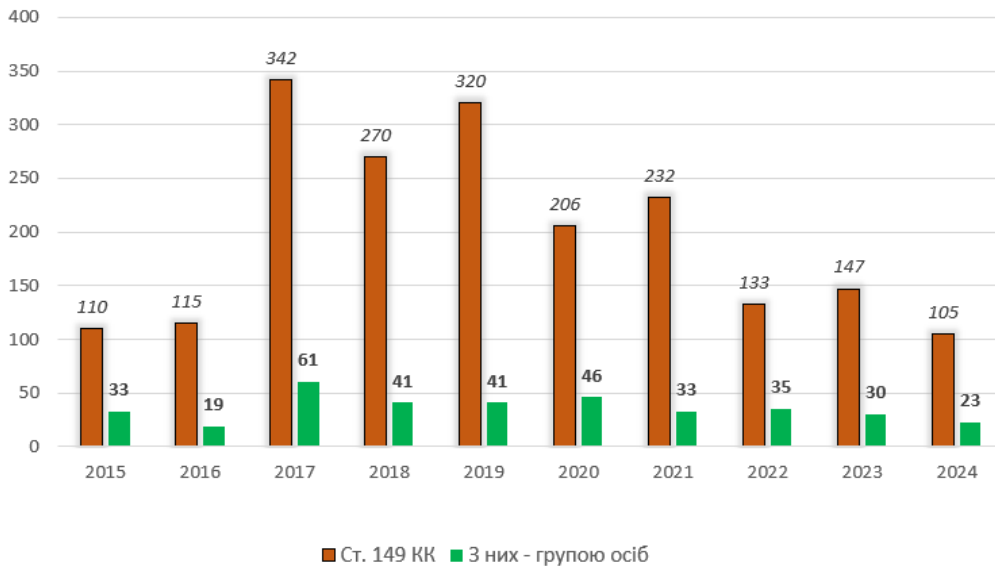
¹ МВС оголосило 2017 роком боротьби з торгівлею людьми / Офіційна веб-сторінка МВС України. 2017. 11 квітня. URL: https://mvs.gov.ua/uk/press-center/news/MVS_ogolosilo_2017_rokom_borotbi_z_torgivleyu_lyudmi_7294 (дата звернення 16.04.2025).

складно організований (з транснаціональними зв'язками, корупційною рентою) характер найбільш небезпечних проявів торгівлі людьми.

Про це ж побічно свідчить і відносно висока частка групової злочинної діяльності у структурі торгівлі людьми (див. діаграму 4).

Діаграма 4

Порівняльне графічне зображення рівня та динаміки вчинення торгівлі людьми групою осіб (2015–2024 р.)

В середньому приблизно кожен п'яти-шостий (18,3 %) випадок торгівлі людьми, який виявляється та реєструється правоохоронними органами, пов'язаний з груповими злочинними діями. Найвищий відсоток групових злочинів цієї категорії був зафіксований у 2015 р. (30 %), 2022 р. (26,3 %), 2021 р. (22,3 %) та 2024 р. (21,9 %). Найнижчий – у 2019 р. (12,8 %), у 2021 р. (14,2 %) та у 2016 р. (16,5 %). В цілому неможна стверджувати про істотні коливання цього структурного показника. Це говорить про відносно рівномірну практику виявлення фактів торгівлі людьми. Позитивний приріст не забезпечується «перекосами» виключно одноосібною злочинної діяльності чи навпаки – групової.

Висновки. Значення показників динаміки відтворення торгівлі людьми за 2015–2024 рр. дають змогу виявити синусоїдоподібні коливання з інтервалом 1 рік. Виключення становить лише період 2015–2017 рр., в якому протягом двох років (2016 та 2017) зберігається зростання рівня. Решта років ряду динаміки почергово демонструють зростання та зниження рівня без загальної вираженої тенденції. Середнє значення ряду складає 198 злочинів.

Кримінально-право структура торгівлі людьми свідчить про тяжкість цього злочину, високонебезпечний характер кримінальних практик. Безпосередньо в структурі кримінальних правопорушень, передбачених ст. 149 КК України, превалюють ті, ознаки складу яких закріплені у частині 2 цієї статті. При цьому варто наголосити на динамічні зміни структури, що хоча і не виявляють стабільної тенденції, менше з тим проявляються у епізодичному збільшенні частки особливо кваліфікованих складів у структурі кримінальних правопорушень, передбачених ст. 149 КК України, чого майже ніколи у суттєвих масштабах не фіксується за показником основного складу злочину.

Фіксується відносно висока частка групової злочинної діяльності у структурі торгівлі людьми. В середньому приблизно кожен п'яти-шостий (18,3 %) випадок торгівлі людьми, який виявляється та реєструється правоохоронними органами, пов'язаний з груповими злочинними діями.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бондаренко В. І. Кримінологічний аналіз стану торгівлі людьми у світовому та регіональному вимірах. *Вісник Кримінологічної асоціації України*. 2024. № 2 (32). С. 94–115. DOI: <https://doi.org/10.32631/vca.2024.2.07>.
2. Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> (дата звернення: 15.03.2025).
3. МВС оголосило 2017 роком боротьби з торгівлею людьми / Офіційна веб-сторінка МВС України. 2017. 11 квітня. URL: https://mvs.gov.ua/uk/press-center/news/MVS_ogolosilo_2017_rokom_borotbi_z_torgivleyu_lyudmi_7294 (дата звернення 16.04.2025).
4. Орлов Ю. В. Злочинність і протидія їй в умовах війни: кримінально-правовий та кримінологічний виміри : монографія / Кримінол. асоц. України. Харків : Право, 2023. 252 с.
5. Охотнікова Н., Гнатюк О., Петруньок Б. Насильницькі зникнення та свавільні затримання активних громадян в ході повномасштабної російської збройної агресії проти України (лютий 2022 — червень 2023) / За ред. О. Синюк // Центр прав людини ZMINA. 2023. URL: <http://surl.li/rtnvb> (дата звернення : 20.03.2025).
6. Павлюк А., Капалкіна Є., Охотнікова Н., Смачило Л. Насильницькі зникнення: національна практика v. міжнародні стандарти : аналітичний звіт / Коаліція «Україна. П'ята ранку» ; проєкт «Об'єднані на шляху до правосуддя: документування тяжких міжнародних злочинів під час російської збройної агресії в Україні». URL: https://mipl.org.ua/wp-content/uploads/2024/06/znyknennya_web.pdf (дата звернення : 20.03.2025).
7. Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України у зв'язку з ратифікацією Римського

статуту Міжнародного кримінального суду та поправок до нього : Закон України від 09.10.2024 р. № 4012-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4012-20#Text> (дата звернення: 21.03.2025).

8. Про ратифікацію Римського статуту Міжнародного кримінального суду та поправок до нього : Закон України від 21.08.2024 р. № 3909-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3909-20#Text> (дата звернення : 20.03.2025).

9. Римський статут Міжнародного кримінального суду : Міжнародний документ ООН. Статут від 17.07.1998 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_588#Text (дата звернення : 20.03.2025).

Стаття надійшла до редакції 20.04.2025

Victoria Ih. BONDARENKO,

Postgraduate Student

(Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine)

CRIMINAL ANALYSIS OF THE STATE OF HUMAN TRAFFICKING IN UKRAINE

The article is devoted to the criminological analysis of human trafficking in Ukraine. The values of the dynamics of reproduction of human trafficking for 2015–2024 allow us to identify sinusoidal fluctuations with an interval of 1 year. The only exception is the period 2015–2017, in which the level has been increasing for two years (2016 and 2017). The remaining years of the dynamics series alternately demonstrate an increase and decrease in the level without a general pronounced trend. The average value of the series is 198 crimes. The criminal-law structure of human trafficking indicates the severity of this crime, the highly dangerous nature of criminal practices. Directly in the structure of criminal offenses provided for in Art. 149 of the Criminal Code of Ukraine, those prevail, the features of the composition of which are fixed in Part 2 of this article. At the same time, it is worth emphasizing the dynamic changes in the structure, which, although they do not show a stable trend, are less evident in the episodic increase in the share of especially qualified elements in the structure of criminal offenses provided for in Article 149 of the Criminal Code of Ukraine, which is almost never recorded on a significant scale by the indicator of the main element of the crime. A relatively high share of group criminal activity in the structure of human trafficking is recorded.

Keywords: *war, crime, human trafficking, criminological analysis, level, dynamics, structure, combating crime.*